

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-7179/25-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, OIB 84397956623, protiv tuženika Hrvatskog ureda za osiguranje, Zagreb, Martićeva 73, OIB 38922958547, kojeg zastupa odvjetnik Dinko Rebrović iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 22. svibnja 2026. godine, u nazočnosti opunomoćenika stranaka, dana 29. svibnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje 15.547,66 eura s zateznim kamatama od 29. listopada 2025. godine do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 10. studenog 2025. godine navodi kako je osiguranik tužitelja, Šime Copić stradao je u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 15. lipnja 2013. u mjestu Vodice „kružni tok“ D-8., ul. Ćirila i Metoda i Lasan Ante Kabalera. Sudionici prometne nesreće su: Tutko Ondrej koji je upravljao autobusom marke „Setra“ registarske oznake 6U 70266 (CZ), a vozilo je bilo osigurano kod osiguravajućeg društva „ČPP“ polica broj: S 1880546, drugi sudionik nesreće je: Šime Copić koji je upravljao motociklom marke „Yamaha“ registarske oznake ŠI 523-DO. Izvršen je očevid mjesta nesreće i povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku broj: K-DO -284/2013 od 16. rujna 2013. donesena je presuda Općinskog suda u Šibeniku broj: K-245/13 od 22. listopada 2013, pravomoćna 25. lipnja 2014. kojom se okrivljenik Tutko Ondrej proglašava krivim i izdan mu je kazneni nalog. Zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi osiguranik

tužitelja podnio je zahtjev za priznanje prava na invalidsku mirovinu. Rješenjem ovog Zavoda, Područne službe u Šibeniku broj: 79604 od 11.05.2016. priznato je počevši od 24.11.2015. pravo na invalidsku mirovinu Šimi Copicu, kod kojeg je zbog 100% ozljede na radu nastao djelomičan gubitak radne sposobnosti. Rješenjem ovog Zavoda, Područne službe u Šibeniku broj: 79604 od 14.01.2016. priznato je počevši od 29.09.2015. pravo na novčanu naknadu za tjelesno oštećenje Šimi Copicu, kao posljedica ozljede na radu. U vezi sa štetnim događajem za prijašnja odštetna razdoblja tuženik je podmirivao naknadu štete u mirnom postupku. Hrvatski ured za osiguranje obavijestio je zavod da je obradu zahtjeva povjerilo njihovom članu Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d. a u skladu s člankom 34. Zakona o obaveznim osiguranjima u prometu. Odštetnim zahtjevom od 07. listopada 2025. tužitelj od tuženika za razdoblje od 01.12.2022. do 30.09.2025. na ime invalidske mirovine potražuje ukupno: 14.150,31 EUR i za razdoblje od 01.12.2022. do 30.09.2025. na ime novčane naknade za tjelesno oštećenje ukupno: 1.397,35 EUR, što sveukupno iznosi: 15.547,66 EUR. Tuženik je odštetni zahtjev zaprimio 13.10.2025. Slijedom navedenog, tužitelj primjenom odredaba čl. 156- 161, a u pogledu tijeka zatezne kamate čl. 160. st. 3 ZOMO (NN 96/2025), podnosi ovu tužbu i zahtijeva:

"Nalaže se tuženiku Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 73, OIB 38922958547, isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB 84397956623 svotu od 15.547,66 EUR sa zateznom kamatom koja teče od 29.10.2025. u visini kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećano za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 19. prosinca 2025. godine čini nespornim da je vozilo stranih reg. ozn. 6U 70266 (CZ) na dan 15. lipnja 2013. sudjelovalo u prometnoj nezgodi, te temeljem navedene činjenice čini nespornom svoju pasivnu legitimaciju. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva tužitelja u cijelosti. Tužitelj u ovom postupku potražuje od tuženika štetu koju je navodno pretrpio jer je u periodu od 01.12.2022. god. do 30.09.2025. god. svom osiguraniku isplatio iznos od 14.150,31 Eur na ime invalidske mirovine, te iznos od 1.397,35 Eur na ime naknade za tjelesno oštećenje što ukupno iznosi 15.547,66 Eur. Prema novijim pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u sporovima između HZMO-a, ovdje tužitelja, i društava za osiguranje radi naknade štete nastale isplatama invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje se Zakon o obaveznim osiguranjima u prometu (dalje ZOOP) koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine.

Odredba čl. 27. ZOOP-a doslovno glasi:

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za

mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.

Dakle, navedeni članak (stavak 1.) određuje da su društva za osiguranje obvezna HZMO-u nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i preuzetih obveza ugovorom o osiguranju. Zatim određuje (stavak 2.) što je to stvarna šteta navodeći troškove liječenja i druge nužne troškove učinjene sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe. Nadalje (stavak 3.) određuje na koji se način određuje razmjerni iznos mirovine pa navodi da se razmjerni iznos mirovine određuje u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Još je bitno za napomenuti da tužitelj u ovom predmetu potražuje isplate koje je učinio u periodu od 2022. do 2025. god. a kako je navedena odredba čl. 27. ZOOP na snazi još od 2014 god. ne bi trebalo biti sporno da je ta odredba bila na snazi u trenutku isplate mirovine. Uostalom, navedeni pravni stav već je zauzeo i Visoki trgovački sud u većem broju odluka od kojih za potrebe ove parnice tuženik dostavlja slijedeće. Imajući u vidu odredbu čl. 27. ZOOP i navedena shvaćanja sudova, da bi se u ovom predmetu utvrdilo je li tužitelj pretrpio štetu i kolika je šteta u slučaju da postoji, potrebno je izračunati kolika bi bila mirovina osiguraniku tužitelja Šimi Copicu koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

U vezi potraživanja tužitelja na ime novčane naknade za tjelesno oštećenje tuženik ističe da temeljem odredbe čl. 27. st.2. ZOOP-a društvo za osiguranje, u konkretnom slučaju tuženik, nije u obvezi nadoknaditi naknadu za tjelesno oštećenje. Ovo iz razloga što je u navedenoj odredbi taksativno navedeno što je društvo za osiguranje u obvezi nadoknaditi. A contrario sve što nije navedeno društvo za osiguranje nije u obvezi nadoknaditi. Naknada za tjelesno oštećenje se u navedenoj odredbi ZOOP-a ne spominje. Tuženik osporava navode tužitelja o izvršenim isplatama, jer potvrda o isplatama koju je izdao sam tužitelj nije dokaz izvršenih isplata. Kako je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan to tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te ga obvezati na plaćanje troškova ovog postupka tuženiku.

3. Sud je proveo dokaz uvidom u dopis Postaje prometne policije od 19. studenog 2018., zapisnik o očevidu, dopis Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku od 8. listopada 2021., tužiteljevo rješenje od 11. svibnja 2016. godine broj 79604 s izračunom mirovine i ono od 14. siječnja 2016. godine, prijavu ozljede na radu, tužiteljevo mišljenje vještaka revizora od 1. prosinca 2015. godine, odštetni zahtjev od 7. listopada 2025. s povratnicom i obračun isplata od 7. listopada 2025. s dokazom o isplatama.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Nije prijeporno da je tužitelj svojim rješenjem od 11. svibnja 2016. godine priznao svom osiguraniku Šimi Copicu pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti zbog ozljede na radu od 100%, počevši od

24. studenog 2015. godine, te je rješenjem od 14. siječnja 2016. priznao i pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja počevši od 29. rujna 2015. godine kao posljedice ozljede na radu, kao što nisu prijemni pasivna legitimacija i odgovornost za nastanak štetnog događaja, već je prijeporna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

6. Ovdje treba primijeniti odredbu čl. 161, st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22) sukladno kojem tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve do kraja isplate tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a sukladno odredbi čl. 162, st. 1. istog Zakona ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpun gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe te primjenom odredbe čl. 164, st. 1. istog Zakona ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. ovog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu. Isto je propisano i odredbom čl. 156, st. 1., čl. 157, st. 1. i čl. 159, st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/25).

7. Glede osnove i visine tužbenog zahtjeva, ponajprije je prijeporno koji zakon treba primijeniti u ovom postupku. Sud ocjenjuje da treba primijeniti zakon koji je bio u vrijeme kad je tužitelju nastala šteta isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku, a to je vrijeme od 1. prosinca 2022. do 30. rujna 2025. godine te stoga treba primijeniti Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22), kao i isti Zakon (NN 96/2025), jer je isplata invalidske mirovine šteta koja nastaje sukcesivno kako je isplaćivana mjesečno. Također, treba primijeniti ovaj Zakon kao poseban u odnosu na sve druge zakone koji su opći poput Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23) i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05-155/23), jer je upravo ovim posebnim propisom zakonodavac propisao što je i kolika je tužiteljeva šteta, tj. štetnikova obveza naknade štete u odnosu na isplaćene invalidske mirovine.

8. Stoga po odredbi čl. 161, st. 2, toč. 1. i 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22), tužitelj ima pravo na naknadu stvarne štete isplaćene invalidske mirovine i naknade zbog tjelesnog oštećenja, što odgovara i odredbi čl. 156, st. 2. toč. 1. i 3. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 56/25) svom osiguraniku po pravomoćnom rješenju u navedenom razdoblju u punoj svoti. Još je osnovnim Zakonom o mirovinskom osiguranju (NN 157/13), tužitelj imao pravo zahtijevati naknadu ukupne svote novčanih davanja isplaćenih na osnovi priznatog prava na mirovinu i naknade za tjelesno oštećenje u punom iznosu, a odredbom čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama istog Zakona (NN 115/18), samo je razrađeno ovo pravo tužiteljevo u odnosu na isplaćene invalidske i obiteljske mirovine te ove naknade, upravo kako bi se izbjeglo ovakvo tuženikovo tumačenje da treba primijeniti propise poput Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i Zakona o obveznim odnosima glede osnova tužbenog zahtjeva u odnosu na poseban propis tj. Zakon o mirovinskom osiguranju.

9. Pri tomu je sud uzeo u obzir i odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-x 388/2018-2 od 25. kolovoza 2020., Rev-12/2022-2 od 12. siječnja 2022. godine, Revd-949/2021-2 od 16. ožujka 2021. godine, Rev 850/2022-3 od 25. listopada 2022. godine, koji se odnose na razdoblja prije 2019. godine. Točno je

dakle da je u tim odlukama izraženo pravno shvaćanje o primjeni odredbi čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, sukladno kojem tužitelj ima pravo na razmjerni iznos mirovine oštećene osobe kao stvarnu štetu, što je i logično, jer se u svim tim postupcima to odnosi na isplatu invalidske mirovine za razdoblja prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18). No, ovdje je riječ o isplati invalidske mirovine i ove naknade za razdoblje od 1. prosinca 2022. do 30. rujna 2025. godine, kada je na snazi bila odredba čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18), tj. odredba čl. 161, st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22), kao i odredbe čl. 156, st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025), sukladno kojim tužitelju pripada pravo na naknadu stvarne štete koja obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuje iz mirovinskog osiguranja tj. ovdje priznatog prava na invalidsku mirovinu i naknade za tjelesno oštećenje u punoj svoti dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira je li tužiteljev osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na starosnu mirovinu te slijedom toga ova odredba čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18), kao i odredba čl. 156, st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025) jest kasniji propis koji derogira raniji, kao što je i poseban propis koji derogira opći, a u oba slučaja je raniji i opći propis upravo odredba čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

10. Stoga sud ocjenjuje da tužitelj za predmetno utuženo razdoblje ima pravo zahtijevati naknadu štete u ukupno svoti isplaćene invalidske mirovine i naknade za tjelesno oštećenje svom osiguraniku te u dvojbi između dva propisa tj. Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu je sud primijenio odredbu čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama, Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 115/18), kao o odredbi čl. 156, st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025) te je tako utvrđena osnova tužbenog zahtjeva.

11. Glede uzročnopsljedične sveze, ona se predmnijeva sukladno odredbi čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima, a tuženik je nije ni osporio. Nadalje, sud je vezan rješenjem u upravnom postupku glede prava tužiteljeva osiguranika na invalidsku mirovinu, jer nije ovlašten preispitivati tužiteljevo postupanje, budući je odredbama čl. 39-60. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22) tj. odredbama čl. 117-140 Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025) isključivo tužitelj ovlašten odlučivati o tom pravu svog osiguranika na osnovi zakonom propisanog postupka i samo tužitelj utvrđuje postojanje zakonskih pretpostavaka u upravnom postupku za ostvarivanje tih prava te je sud vezan tim rješenjem po odredbi čl. 5, 6. st. 1, čl. 7, st. 1. i 2., čl. 16, st. 1., 2. i 3. čl. 133, st. 1. i čl. 136, st. 1. navedenog Zakona (NN 157/13-119/22), što odgovara odredbama čl. 5, 6, st. 1. i čl. 7, st. 1. i 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025) dočim je sud dužan i ovlašten utvrđivati postojanje uzročnopsljedične sveze, ako je tuženik ospori i predloži dokazivanje u tom pravcu (U-III-350/2006 i Rev-1237/21).

12. Glede visine tužbenog zahtjeva, tužitelj ju je utvrdio sukladno odredbi čl. 5. i čl. 104. te čl. 141. st. 1. i čl. 145. st. 2. točka 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22), tj. čl. 5, i čl. 103. te čl. 138, st. 1. i čl. 142, st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025) te je ovaj obračun primjenom odredbe čl. 159. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09-110/21), u svezi s odredbom čl. 230.

st.1. Zakona o parničnom postupku predstavlja javnu ispravu, a tuženi je može osporavati po odredbi čl.230.st.3. Zakona o parničnom postupku, ali nije predložio dokaze o tomu, te sud nema razloga posumnjati i postupati po odredbi čl.230.st.4. Zakona o parničnom postupku (Rev-x 1277/15-2, Rev-x 456/14-2, Rev-x 827/15-2, Rev-x 1000/12-2, Revt 139/16-2), pa je utvrđeno uvidom u tužiteljevu potvrdu od 7. listopada 2025. godine da je tužitelj isplatio svom osiguraniku invalidske mirovine u utuženom razdoblju u ukupnoj svoti od 14.150,31 eura, a na ime naknade za tjelesno oštećenje 1.397,35 eura.

13. U odnosu na zatezne kamate, primjenom odredbe čl. 165. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13-119/22) tj čl. 160, st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 96/2025), tuženik je 13. listopada 2025. zaprimio odštetni zahtjev, sukladno povratnici s lista 29. spisa, što i nije prijeporno tj. utvrđeno je uvidom u odštetni zahtjev i povratnicu pa bi zakonski rok od 15 dana istekao 28. listopada 2025. godine, a kako tužitelj zahtjeva zatezne kamate od 29. listopada 2025. godine, to mu je i dosuđeno.

14. Stopa zateznih kamata je određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), uz uvećanje od tri postotna boda, jer nije riječ o trgovačkom ugovoru.

U Zagrebu, dana 29. svibnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

DNA:

- tužitelju
- opunomoćeniku tuženika

Broj zapisa: **9-30888-b1fa6**

Kontrolni broj: **0e245-c1a68-9e3f6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.